

Súd: Krajský súd Prešov  
Spisová značka: 17CoCsp/36/2024  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8523201474  
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 09. 2025  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová  
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8523201474.1

## Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a členov senátu JUDr. Mariana Hoffmanna, PhD. a JUDr. Eduarda Valenčina, v spore žalobcu: IFIS investiční fond, a.s., so sídlom Čechyňská 419/14a, Trnitá, 602 00 Brno, Česká republika, IČO: 243 167 17, Česká republika, právne zastúpeného: Nosko & Partners s.r.o, so sídlom Podjavorinskej 2, 811 03 Bratislava, IČO: 36 860 107, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX, XXX XX D., o zaplatenie 5.615,70 eur s príslušenstvom, o zaplatenie zmluvnej pokuty, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 6Csp/53/2023-118 zo dňa 19.9.2024, takto

### rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vracia vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

### odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd žalobu zamietol. Žalovanému náhradu trov konania nepriznal.
2. Prvoinštančný súd tak rozhodol o žalobe žalobcu UBC 2020, k.s. ako správcu úpadcu Silverside, a.s. v konkurze, ktorý sa pôvodne domáhal zaplatenia istiny 5.615,70 eur, ďalšej istiny 873,60 eur, úrokov vo výške 2.410,96 eur, pokuty vo výške 1.101,24 eur a ďalej úrokov z omeškania, ktoré presne vyčíslil.
3. Na spoločnosť Silverside, a.s. bol vyhlásený konkurz. Uznesenie Okresného súdu Bratislava I bolo zverejnené v Obchodnom vestníku dňa 29.09.2022, pod sp.zn. 31K/25/2022 bol vyhlásený konkurz na úpadcu Silverside, a.s. Za správcu konkurznej podstaty bol ustanovený pôvodný žalobca, spoločnosť UBC 2020, k.s., so sídlom Zelinárska 6, Bratislava.
4. Žalobca, správca konkurznej podstaty, si uplatnil voči žalovanému celú pohľadávku, ktorá vznikla na základe zmluvy o úvere, kde pôvodne spoločnosť Silverside, a.s. poskytla žalovanému úver vo výške 6.500,- eur. Podľa zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii, a to konkrétne podľa § 46 ods. 1 tohto zákona, vyhlásením konkurzu ex lege nastal účinok zosplatnenia pohľadávky žalobcu.
5. Preto si žalobca voči žalovanému uplatnil požadovanú sumu.
6. V priebehu konania pôvodný žalobca, na základe zmluvy o postúpení pohľadávky, postúpil túto pohľadávku na aktuálneho žalobcu, na spoločnosť IFIS investiční fond, a.s.
7. Prvoinštančný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia opísal obsah žaloby a vyjadrenia strán sporu. Vec podriadil pod ustanovenie § 497 Obchodného zákonníka, pod ustanovenia § 52 ods. 1 až 4, § 54 ods. 1 až 3, § 53 ods. 9 a § 544 ods. 1 a § 565 Občianskeho zákonníka. Vychádzal aj z § 1 ods. 2, z § 2 písm. d), z § 7 ods. 1, 2, z § 9 ods. 1 Zákona o úveroch a aplikoval aj zákon č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii, a to konkrétne ustanovenie § 44 ods. 3, § 46 ods. 1 a § 91 tohto zákona.

8. Prvoinštančný súd považoval za nesporné, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 6.500,- eur dňa 20.1.2020. Žalovaný ako dlžník tento úver spočiatku splácal v dojednanej výške. Z prehľadu platobnej disciplíny bolo zistené, že dňa 24.09.2020 došlo k zmene „skrátением počtu mesačných splátok“, pričom do 14.12.2020 žalovaný platil splátky vo výške 18,20 eur a následne uhradil až splátku 29.10.2021 vo výške 100,- eur. V mesiaci november 2021 neuhradil žiadnu splátku a v mesiaci december 2021 splátku vo výške 100,- eur, 1,50 eur a 30,- eur.

9. Veriteľ opakovane účtoval dňa 24.12.2021, 31.01.2022, 28.02.2022, 02.03.2022, 31.01.2022, 29.04.2022 úroky za obdobie odkladu. Poslednú splátku, ktorú žalovaný zaplatil, bola dňa 29.04.2022 vo výške 103,- eur.

10. Prvoinštančný súd dospel k záveru, že vyhlásením konkurzu ex lege nastal účinok zosplatnenia úveru. Automatická splatnosť pohľadávok podľa § 46 ods. 1 Zákona a konkurze a reštrukturalizácii je vytvorená zákonnou fikciou, ktorá pôsobí iba počas konkurzu a v konkurze, čo znamená, že v prípade zrušenia konkurzu sa obnovuje pôvodná lehota splatnosti záväzkov. Keďže zákonná fikcia je zákonom vytvorená iba pre účely konkurzu, znamená, že v prípade speňaženia pohľadávky postúpením sa lehota splatnosti splátky opäť obnovuje. Žalobca v konaní preukázal, že v rámci speňažovania majetku pôvodného veriteľa v konkurze došlo k postúpeniu pohľadávok úpadcu na žalobcu. Išlo o odplatné postúpenie pohľadávky. Zmluva o spotrebiteľskom úvere umožňovala uhrádzať úver v splátkach do 28.01.2025, pričom platobná disciplína žalovaného bola taká, že mal opakovane povolený odklad splátok, prípadne malo dôjsť k zmenám skrátением počtu mesačných splátok a nie je možné ustáliť, či a v akom rozsahu je úver splatný, nakoľko žalobca k tomu neuviedol žiadne skutkové tvrdenia. Žalobca neuniesol dôkazné bremeno o tvrdení, či jeho nárok v časti istiny a úrokov je splatný a v akom rozsahu. Žalobca neuviedol, akým spôsobom nepravdivé platby žalovaného započítaval na dlžných čiastkách úveru a s akými splátkami, kedy bol v omeškaní. Zmeny vo výške splátok žalobca nevysvetlil. Ďalej žalobca nevysvetlil, z akého dôvodu účtoval zmluvnú pokutu a úrok z omeškania z omeškaných splátok, ktoré vyčíslil v rôznej výške za obdobie splatnosti splátok od 29.03.2021 do 29.09.2022. Prvoinštančný súd upriamil žalobcu, že je povinnosťou strany uviesť skutkové tvrdenia, a toto bremeno tvrdenia musí byť doplnené dôkazným bremenom pre to, aby žalobca mohol byť úspešný v spore. Žalobca však žiadne skutkové tvrdenia, na základe ktorých si uplatňuje sankcie z omeškania vo forme zmluvnej pokuty a o úrokoch z omeškania neuviedol. Preto žalobca neuniesol dôkazné bremeno a bremeno tvrdenia v tomto rozsahu uplatneného nároku. Žalobca si uplatnil tiež zmluvnú pokutu a úrok z omeškania zo zosplatnenej istiny 4.175,72 eur od 01.10.2022, vyčíslené do podania žaloby. Ani k tomuto žalobca neuviedol žiadne skutkové tvrdenia, či uvedený postup vyčíslenia zosplatnenej istiny bol dôvodný a akým spôsobom žalobca vyčíslil časť zosplatnených splátok nebolo zo strany žalobcu taktiež preukázané. Vzhľadom na uvedené okolnosti súd žalobu zamietol.

11. O trovách konania prvoinštančný súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 262 ods. 1 CSP. V konaní bol úspešný žalovaný, avšak tomuto v konaní žiadne preukázateľné trovy nevznikli, preto súd náhradu trov konania žalovanému nepriznal.

12. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca. Žalobca ako odvolací dôvod uviedol dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP. Žalobca v odôvodnení uviedol, že prvoinštančný súd zamietol žalobu preto, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno, avšak prvoinštančný súd svoj argument neoprel o relevantné zákonné ustanovenie, resp. neoprel o žiadne zákonné ustanovenie a ani žiadnym spôsobom neodôvodnil svoj skutkový a právny záver. Rozhodnutie prvoinštančného súdu nie je správne, pretože je nedostatočne odôvodnené, arbitrárne a tak aj nesprávne. Žalobca poukázal na ustanovenie Čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, na Čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a na Čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ďalej na ustanovenie § 220 ods. 2 CSP s tým, že rozhodnutie prvoinštančného súdu nezodpovedá požiadavkám vyplývajúcim z právnych predpisov, kde rozhodnutie prvoinštančného súdu obsahuje len pár krátkych viet, čo nepostačuje na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Súd sa nevysporiadal so všetkými podstatnými argumentami žalobcu.

13. Žalobca sa nemôže stotožniť s právnym posúdením súdu prvej inštalcie vo vzťahu k zosplatneniu úveru, keď je toho názoru, že pokiaľ v konkurznom konaní nastala splatnosť záväzku, táto splatnosť peňažnej pohľadávky postúpením sa neobnovuje. Preto žalobca je toho názoru, že rozsudok

prvoinštančného súdu je potrebné zrušiť a vrátiť vec na konanie opätovne prvoinštančnému súdu. Uplatnil si nárok na náhradu trov konania.

14. K odvolaniu žalobcu žalovaný nezaujal žiadne stanovisko, hoci bol na tento úkon vyzvaný.

15. Odvolací súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ustanovenia § 34 CSP preskúmal napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu podľa zásad uvedených v § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je správne.

16. Z obsahu odvolania žalobcu vyplýva, že žalobca namietal v odvolaní existenciu odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP. Podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

17. Obsah práva na spravodlivý proces je pomerne široký. Medzi jeho zložky možno zaradiť predovšetkým právo na prístup k súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia a právo na preskúmanie rozhodnutia.

18. Porušenie ktoréhokolvek čiastkového práva strany sporu predstavuje pochybenie súdu. O naplnenie odvolacieho dôvodu však pôjde len vtedy, ak toto pochybenie má určitú intenzitu, ktorá odôvodňuje záver, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé. Teda pokiaľ sa hodnotí pochybenie súdu v kontexte celého konania a pokiaľ je možnosť, že by toto pochybenie súdu bolo napravitel'né a v celom rozsahu reparačné v odvolacom konaní, v takom prípade čiastkové pochybenie samo o sebe nepredstavuje porušenie práva na spravodlivý proces a odvolací súd prípadné pochybenie napraviť.

19. Základným právom vyplývajúcim z práva na spravodlivý súdny proces je riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Ustálená judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva uvádza, že sudy musia v rozsudkoch jasne a zrozumiteľne uviesť dôvody, na ktorých založili svoje rozhodnutia, musia sa zaoberať najdôležitejšími argumentami vznesenými stranami sporu, uviesť dôvody pre prijatie alebo odmietnutie týchto argumentov a nedodržanie týchto požiadaviek je nezlučiteľné s ideou práva na spravodlivý proces. Judikatúra ESLP síce nevyžaduje, aby na každý argument strany bola v odôvodnení rozhodnutia súdu daná odpoveď, avšak trvá na tom, že ak ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď súdu práve na tento argument.

20. Rovnako podľa stabilizovanej judikatúry Ústavného súdu SR riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako súčasť základného práva na súdnu ochranu podľa Čl. 46 ods. 1 Ústavy SR vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné. Povinnosťou všeobecného súdu je uviesť v rozhodnutí dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa musí týkať tak skutkovej, ako aj právnej stránky veci. Právne závery, pokiaľ z vykonaných skutkových zistení v žiadnej možnej interpretácii odôvodnenia súdneho rozhodnutia nevyplývajú, takéto rozhodnutie nie je v súlade s Čl. 46 ods. 1 Ústavy SR alebo Čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Rozhodnutie súdu musí vo svojej argumentácii, ktorá je obsiahnutá v odôvodnení, byť konzistentné a argumenty musia podporiť príslušný záver. Rozhodnutie musí byť celkovo presvedčivé tak, aby boli prijateľné a racionálne, nielen pre širšiu právnickú ale aj laickú verejnosť, a aby boli spravodlivé a presvedčivé.

21. Obdobným spôsobom k riadnemu odôvodneniu súdneho rozhodnutia pristupuje aj Najvyšší súd SR a bez riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia nie je možné o nároku žalobcu v prejednávaní veci riadne rozhodnúť, pokiaľ odvolací súd nemá k dispozícii náležité skutkové a právne závery prvoinštančného súdu.

22. Platí, že podľa § 383 CSP odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie, okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní.

23. Ustálenie skutkového stavu a nedostatočne zistený skutkový stav je podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f) CSP ďalším odvolacím dôvodom, podľa ktorého odvolanie možno odôvodniť len tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Z obsahu spisového materiálu vyplývajú určité dôkazy, ktoré mal súd k dispozícii a na základe ktorých bolo potrebné ustáliť skutkový stav uplatňovaných nárokov žalobcu a jeho právneho predchodcu. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že prvoinštančný súd dôkazy, ktoré mal k dispozícii nevyhodnotil podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti a svoje vyhodnotenie dôkazov neuviedol v písomnom vyhotovení súdneho rozhodnutia tak, ako to má na mysli ustanovenie § 220 ods. 2 CSP. Nedostatočne zistený skutkový stav je vadou súdneho rozhodnutia, ktoré má za následok, že odvolací súd nemá skutkový stav, ktorý by bol pre jeho posúdenie odvolacích argumentov záväzný a nie je jasné, z akých skutkových záverov pri svojich právnych záveroch vychádzal prvoinštančný súd. Skutkové okolnosti, ktoré mal zistiť prvoinštančný súd, nie sú uvedené v písomnom vyhotovení súdneho rozhodnutia a na základe takto nedostatočne zistených skutkových okolností nebolo možné vec právne správne posúdiť.

24. Nedostatočné právne posúdenie je ďalším odvolacím dôvodom podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, podľa ktorého odvolanie možno odôvodniť len tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nesprávne právne posúdenie veci predstavuje právnu vadu rozhodnutia. Tento odvolací dôvod je naplnený v prípade, keď súd neaplikoval príslušnú právnu normu, aplikoval nesprávnu právnu normu alebo obsah správnej právnej normy nesprávne interpretoval, alebo správne zvolenú a správne interpretovanú právnu normu nesprávne aplikoval.

25. Vzhľadom na to, že rozhodnutie prvoinštančného súdu nemá náležite zistený skutkový stav, nie je čo zatiaľ právne posudzovať, a preto nie je možné posúdiť, či právne posúdenie je alebo nie je správne.

26. Všetky uvedené odvolacie dôvody však spolu vo vzájomnej súvislosti spočívajú v porušení práva na spravodlivý súdny proces, ktoré právo bolo porušené tým, že súd svoje rozhodnutie riadne neodôvodnil.

27. Preto odvolací súd napadnutý rozsudok pre nepreskúmateľnosť zrušil a vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP.

28. Úlohou prvoinštančného súdu v ďalšom konaní bude prioritne ustáliť skutkový stav. Prvoinštančný súd zistí, či uzatvorená zmluva medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným má spotrebiteľský charakter, skutkovo túto zmluvu posúdi a následne vyhodnotí, či a v akom rozsahu mohlo dôjsť k zosplatneniu úveru podľa § 46 ods. 1 Zákona o konkurze a reštrukturalizácii. Je potrebné ustáliť v akom rozsahu a aký uplatnený nárok reálne bol predmetom konkurzného konania, na ktorý sa osobitné ustanovenia § 46 ods. 1 Zákona o konkurze a reštrukturalizácii vzťahovali. Ani v konkurznom konaní nie je vylúčené, aby úverový vzťah bol posúdený z pohľadu náležitosti úverovej zmluvy. Následne bude potrebné zistiť, či došlo preukázateľne k riadnemu postúpeniu pohľadávky na aktuálneho žalobcu, a teda, či žalobca reálne je aktívne vecne legitimovaný na uplatňovanie nárokov voči dlžníkovi, teda žalovanému a aký charakter tieto nároky majú, či ide o nárok zo splatnej pohľadávky alebo či ide o nárok, ktorý obnovuje svoje zmluvné dojednania pred zosplatnením. Odvolací súd dáva do pozornosti, že nárok je uplatňovaný nielen zo zmluvy o úvere, ale javí sa, že aj z poisťnej zmluvy.

29. V ďalšom konaní o veci bude povinnosťou súdu zaoberať sa aj rozhodovaním o trovách konania, a to nielen o trovách prvoinštančného, ale aj odvolacieho konania podľa § 396 ods. 3 CSP.

30. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere 3 : 0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).